

NA HET VERGAAN VAN DE B.604

WAT MEER MENSELIJKHEID OF HOE MEN AAN DE STAAT EEN EENVOUDIG VISSER-REDER IN AL ZIJN WANHOOP NOG MEER KOPZORGEN BEZORGT

Op een andere plaats van dit blad hebben we het over de aanvaring, de onbegrijpelijke en te betreuren houding van de Engelse maatschappij waarvan een schip het verlies van vijf mensenlevens veroorzaakte en de vaststellingen met deze aanvaring verband houdend.

Vorige week woensdag 26 november, op een ogenblik dat de reddingspogingen volop in gang waren ontving de reder, die zijn schip verloor en tot overmaat van ramp nog veel kopzorgen heeft, van het hoofd van het Loods- en Reddingswezen een aangetekend schrijven, welke luidt :

Mevrouw,

Betreft : Wrak B.604 IBIS —
Uitleggen van wraklichtboei.

Gelet op het «Besluit» van de Hoofdingenieur-Directeur van Bruggen en Wegen dd. 20-11-75, nr 81 972-49, breng ik u ter kennis dat, ter beveiliging van de scheepvaart, op 14 november 75 het Loodswezen van ambtswege een wraklichtboei heeft uitgelegd ter afbakening van het wrak van het vissersvaartuig B.604.

Het betreft een groene, spitse lichtboei, tonende 3 groene schitteringen alle 10 seconden, met radarreflector, gemeerd in positie 51°23' 42"N — 03°12'10"E.

De waarde van deze lichtboei bedraagt 932.272 fr (negenhonderd tweehonderd twaalfduizend Belgische frank), waarvoor het Bestuur van het Zee- wezen en van de Binnenvaart te uwen laste een vordering houdt, bijaldien deze boei geheel of gedeeltelijk, wegens een of andere reden, met inbegrip van overmacht, verloren gaat.

Mijn Bestuur heeft eveneens tegenover U een vordering voor wat betreft de bebakeningskosten en alle onkosten die met deze bebakening verband houden. De regeling terzake zal U zo spoedig mogelijk worden voorgelegd.

Graag ontvang ik een ontvangst- melding van onderhavig schrijven.
Met hoogachting,

De Nautisch Directeur,
(getekend) A. LUYENS

ENKELE BESCHOUWINGEN

Wanneer een eenvoudig mens, die zo pas schip en bemanning verloren heeft, enkele dagen na het vergaan er van zo'n administratief aangezekend schrijven ontvangt, op een ogenblik dat zelfs door de Zeemacht in samenwerking met het waterschoutambt en de diensten van het Zee- wezen, alles gedaan wordt om de bemanning te vinden en eventueel het wrak te redden, dan vraagt men zich af of het hoofd van dit Loodswezen wel degelijk beseft wat hij moreel zo'n mensen aandoet.

Niet alleen dreigt h., met een vordering, voor een lichtboei ten

belope van 932.000 fr en de kosten, maar ook met een vordering voor bebakeningskosten en alle onkosten daarmee verband houdend.

Mijnheer de Nautisch Directeur !

Gij zijt reeds lang genoeg bekend met de vissers en de visserij. Gij zijt ook een klein mens geweest. Gij hebt ook gevaren en zijt — bij de gratie van staatsbesturen — loods en directeur geworden.

Is het ogenblik, waarop men nog zoekt naar het stoffelijk overschot van degenen die verongelukkig, wel geschikt om aan die rederes met al haar verdriet en bekommerningen dergelijk schrijven te zenden ??

Kon dat werkelijk niet anders om uw triestige, bestuurlijke geestgesteldheid en verantwoordelijkheid te dekken ?

Ware het niet, beter eventueel de verzekering op dit wrak, de noodzakelijke bebakening en het eventueel gevaar te hebben gewezen en ondertussen in afwachting uw plicht te hebben gedaan, dit wrak behoorlijk te bebakenen ??

Want wat zal nu het uiteindelijk besluit zijn ?

Dat van al uw eisen of bedreigingen niets of zeer weinig in huis komt !!!

Dat die eenvoudige mensen niet weten wat zij moeten doen, dat weet gij ook !

Dat ze met de schrik op het lijf zitten en zeggen : «Krijgen we nu ook nog dat er bij ?» is de werkelijkheid op een ogenblik dat ze hopen de stoffelijke overschotten nog te zien bovenhalen.

Het is nochtans de eerste maal niet dat ge wrakken BINNEN en BUITEN de territoriale wateren bebakent ?

Gij hebt met de Z-438 die BUITEN de territoriale wateren lag, hetzelfde gedaan, al moest gij weten, dat ge een Belgische reder voor zijn gezonken schip buiten de territoriale wateren niet kon vervolgen noch verantwoordelijk stellen omdat dit behoort tot het domein van het internationaal zee- vaantrecht.

En toch hebt gij ook daar die eenvoudige mensen zo'n officiële schrikkaanjagende brief geschreven.

Wij menen dat, waar gij u die ganse vrijdag na het vergaan van de B.604 niet hebt laten horen noch zien op een ogenblik dat gij zelf de leiding van de redding hadt hoeven te nemen in de plaats van de moedige en kranige ondergeschikten van uw dienst en de Zeemacht, het hier verstandig en VOORAL MENSELIJK ware geweest, U in te lichten wat menselijk en wettelijk kan gedaan in hun belang en in het belang van de veiligheid.

Gelukkig voor die mensen zijn ze tenslotte om raad gekomen; hebben ze nog geen nodeloos geld verspild voor een advocaat en zult ge

deze week al hebben moeten lezen dat, ingevolge de bepalingen van een bestaande wet, u zelf op uw kosten dit wrak zult moeten bebakenen in afwachting van het op te ruimen.

GLJ WIST DIT NOCHTANS OOK !

Waarom hebt gij dat als vroegere zeeman, loods, bevoegd staatsambtenaar aan die mensen niet zo uitgelegd en hen raad gegeven in plaats van die onbeholpenen op zo'n ogenblik schrik aan te jagen ?

Dan hadden zij en de vellen die hun smart en moeilijkheden begrijpen en kennen, uw houding en handelwijze beaamd in plaats van ze nu te moeten betreuren.

Dit weze u gezegd van iemand die al het wel en wee van honderden en honderden uit onze visserij al heeft meegemaakt en die het in uw plaats zo had opgelost zonder te kort te komen aan zijn administratieve maar menselijke plicht.

P. VANDENBERGHE.

NOTA VAN DE REDAKTIE

Ondertussen is vastgesteld dat het wrak van de B.604 buiten de drie mijlszone ligt, zodat het niet de reder maar de Staat is welke hoeft te weten wat er mee gedaan. Dat had HET HOOFD van de reddingsdienst eerst moeten onderzoeken.

ONZE REDDINGS- DIENSTEN EN HET VERGAAN VAN DE B.604

In ons nummer van 20 november werd de schijn verwekt als zouden de reddingspogingen gedaan om de bemanning van de B.604 te redden, uitgegaan zijn van de Zeemacht, daarin geholpen door het waterschoutambt.

We zouden de waarheid geweld aandoen, moesten we hier geen hulde brengen aan het personeel van de reddingsdiensten, die van in de aanvang met de beschikbare boten en apparaten, de werkzaamheden samen met de Zeemacht geleid hebben.

Het is niet omdat we geschreven hebben, dat het hoofd van de reddingsdienst die vrijdag nergens te horen noch te zien was, dat de schepen en het personeel van die dienst hun plicht niet hebben gedaan. Integendeel, al wat menselijk mogelijk was is met schepen en volk betracht.

Spijtig genoeg voor elkeen er bij betrokken, zonder resultaat, gevolg van het bestendig slecht weder en het onmogelijke de binnenwand van het schip te bereiken.

NEDERLANDSE INSINUATIES OVER BELGISCHE KONTROLE - ONTDEUKINGEN !

In «De Stem» van zaterdag 29 november bracht men een artikel «Wij zijn slachtoffer van overorganisatie» als gevolg van een interview door dit blad afgenomen van «Jan Albrechtse», reder-visser uit Breskens. Daar is één en ander in dat we kunnen onderschrijven, vooral wat de overorganisatie betreft, evenals de moeilijkheden en de lasten die de visserij toegebracht wordt door het in voege brengen van het systeem der kwoteringen. Waar de heer Albrechtse echter klakkeloos insinueert, dat ettelijke vissers in België hun tong rechtstreeks van het schip verkopen, geen mens de gevangen kilo's bijhoudt en geen mens kan nagaan of België zich aan de kwotering houdt, dan ontzeggen wij zelfde heer toch wel dit recht op dergelijke manier te insinueren en verzoeken wij hem eerst best zijn licht te komen opsteken. Wat zou de heer Albrechtse zeggen moesten wij dergelijke zaken affirmeren vanwege de Nederlandse visserij en nochtans is men bij sommigen hier ook overtuigd, dat men het met de kwoteringsmaatregelen en aanvoerkontrolle in Nederland niet te nauw

neemt en dat men juist omgekeerd in de Belgische vismijnen overdreven aan ketterjacht doet op een mogelijk visje dat niet langs de afslag zou passeren. Ver van ons om dergelijke mensen, waarvan wij bijna zeker weten dat het een slag in het water is, aan het woord te laten komen om gemakkelijke beschuldigingen te laten uiten aan het adres van de Nederlandse vissers. Wij weten uit ondervinding dat men dat alles met het nodige korreltje zout moet nemen en vinden het alleen ergerlijk dat men dat bv. in Nederland aan sommige krantenredakties, in sommige kringen of bij sommige lieden, niet schijnt te weten.

Anderzijds, mocht dit in sommige landen wel gebeurd zijn, dan zijn deze landen nu in de kwotering-regeling het slachtoffer geworden, want de kwota werden bepaald in verhouding met de GEKONTROLEERDE vangsten van vorige jaren.

Vooraleer de vissers en de officiële instanties in België klakke-

(Vervolg bladzijde 10)